

J. Koelewijn

Meditaties 2013

-

Inhoud

<i>Het koninkrijk van God is nabij</i>	2
<i>God is liefde</i>	3
<i>Herfst</i>	4
<i>Eenheid</i>	5
<i>Veilig in Jezus handen</i>	6
<i>Gebed verandert alles</i>	7
<i>De 'dokter' in huis</i>	8
<i>Voor mijn liefde</i>	9
<i>Hemelvaart en Pinksteren</i>	10
<i>Een zonnig leven</i>	11
<i>De rijke dwaas</i>	12
<i>Bij de graven</i>	13
<i>Uitgebreide handen</i>	14
<i>Jabes</i>	15
<i>De wind was hun tegen</i>	16
<i>Onsterfelijkheid</i>	17
<i>Kijk omhoog! Heft Uw hoofd op!</i>	18

Het koninkrijk van God is nabij

In Lucas, hoofdstuk 10 lezen we die woorden. Eerst was het Johannes de Doper die het evangelie bracht. Toen hij in de gevangenis was gegooid, predikte de Heer zelf. Daarna zond Hij de twaalf discipelen en daarna nog zeventig anderen. Maar het was *Zijn* boodschap! De Heer Jezus wendt zich heel ernstig tot de steden waarin Hij had geleerd en zoveel wonderen gedaan had. En Hij onderstreept er de grote verantwoordelijkheid van. Wat zou Hij heden van veel mensen, jonge mensen moeten zeggen. Jongeren die in christelijke gezinnen zijn opgegroeid en daardoor veel voorrechten hadden, en daardoor ook meer verantwoordelijk zijn dan anderen? Denk aan Kapernaüm dat tot de hemel toe is verhoogd is geworden, want daar woonde immers de Heer Jezus! Maar het is zo diep gevallen.

De zeventig discipelen keren vol blijdschap terug. Het feit dat zij demonen hadden uitgedreven, brengt de Heer er toe te zeggen: dat er een ogenblik komt dat de duivel zelf uit de hemel verdreven zal worden en op de aarde neergeworpen wordt (Openb.12:7 e.v.). Maar de Heer Jezus roept de discipelen op zich te verheugen in een ander feit, de hemel (waar de satan niet meer zal zijn) zal hun woonplaats worden. Nu al, zijn hun namen daar opgeschreven. En de Heere verheugt zich van Zijn kant met grote vreugde, niet over de macht die door de discipelen werd uitgeoefend, maar over de raadsbesluiten van God die liefde is! Het heeft de Vader behaagd zich in zijn Zoon te openbaren. En aan wie werd deze openbaring geschonken? Precies, aan de onmondigen en aan hen die in hun nederigheid en in eenvoudig geloof lijken op kinderen die eenvoudig geloven. Ook wij mogen in een vast bewustzijn van eigen kleinheid hier beneden onze pelgrimsreis gaan. We mogen psalm 84, het lied van Gods pelgrims, voor ogen houden. Hierin lezen we driemaal de kostelijke woorden: wel-geluk-zalig. Wat is het goed deze Psalm te lezen te overdenken. Er is een pelgrimslied dat we vroeger wel veel bij het oude harmonium zongen:

*Grijpt moed, o pelgrims draagt uw kruis,
eens eindigt leed en pijn.
Daar komen al Gods kinderen thuis,
wat zal dat zalig zijn.
Maar bovenal zie ik Jezus daar,
die met Zijn bloed mij kocht.
Hem loof ik dan met harp en snaar,
voor heel mijn pelgrimstocht.*

Arnhem, 12 november 2013

God is liefde

Met een blik vol afgrijzen lopen de reizigers met een grote boog om het hotel heen. Het is er één grote smeerboel. Hier zou nog geen hond willen overnachten! Wie heeft zo iets afschuwelijks gecreëerd?

Het begon allemaal zo mooi! In het oosten ligt een woestijn. Je kunt onmogelijk deze enorme vlakke in één dag oversteken. Je moet wel overnachten in dit onherbergzame gebied.

Nu was een goede sjeik op het idee gekomen om midden in de woestijn een hotel neer te zetten. Een mooi gebouw, alles er op en er aan. Stromend water, een bed, zwembad, sauna. Alles wat een vermoeide reiziger maar kon verlangen was er aanwezig. Het was in één woord prachtig! Het mooiste was, alles was gratis en voor niets! Er was maar één voorwaarde: iedere gast moest alles weer schoon en netjes achterlaten. Natuurlijk prees iedereen de goede sjeik, de vervaardiger van het hotel. Dat wil zeggen, een tijdje ging alles goed. Want op een dag waren er enkele onverlaten die zich niet aan de regels stoorden. De bedden werden niet verschoond, de afwas werd niet gedaan en de toiletten werden niet doorgespoeld. Binnen enkele maanden was het prachtige hotel verworden tot een bron van viezigheid, waar iedereen met een boog omheen liep. En wie kreeg de schuld? Inderdaad, die goede sjeik! De mensen spraken er schande van.

Enkele duizenden jaren geleden schiep God de aarde. Groen gewas, schoon water en dieren van allerlei soort. In één woord: prachtig. Hij schiep ook de mens, die de opdracht kreeg alles te onderhouden en te bewaren. Ze mochten genieten en eten. Alles gratis voor niets! Er was maar één voorwaarde aan verbonden: niet eten van die ene boom. Dat ene gebod werd overtreden. De mensen wilden meer en hogerop, niet afhankelijk zijn van God. En na dit ene gebod werden er nog zoveel andere overtreden. Met welk resultaat: oorlog, hongersnood, ziekte, haat en verdriet. En wie krijgt de schuld? Inderdaad de goede Schepper!

Als God de wereld liefheeft, waarom laat Hij dan toe dat natuurrampen, oorlogen en hongersnood de mensheid treffen en dat de ene mens de andere berooft, verkracht of vermoord? Waarom grijpt Hij niet in? Zo wordt gepraat. Dat God *wel* gaat ingrijpen, zult u meemaken. Dat Hij dat nog niet heeft gedaan is omdat Hij liefde is. Want God heeft zoveel liefde voor de wereld, dat Hij Zijn eigen Zoon heeft gegeven, zodat iedereen die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft. God heeft Zijn Zoon niet naar de wereld gestuurd om haar te veroordelen, maar om haar van de ondergang te redden (Joh. 3:16-18). Hij wil niet dat iemand verloren gaat. Hij wacht op u!

*Dit is het eeuwige erbarmen,
dat al ons denken overtreft;
een God die in Zijn Vader armen
de zondaar aan Zijn hart verheft.*

Arnhem, 25 oktober 2013

Herfst

De rust van de dalende herfstnacht. Voorbij is de zomer met het vogelgezag en de bloemengeur. Voorbij die drukke, drukke zomer van leven en beweging in de natuur. Het is herfst. De bloemen zijn uitgebloeid en de vogels zwijgen. Ook de duizenden insecten gonzen niet meer. De natuur rust nu. Nog maar even dan breken de herfststormen los, om de bomen te schudden met reuzenvuist. Naar alle kanten dwarrelen de bladeren. Nog eventjes en dan legt de ruwe wintermonarch zijn ijzige handen om het rijk van de natuur. En dan steken de kale bomen hun als om hulp smekende armen uit naar de wijde hemel omhoog.

Nu is alles nog stil. En toch... in die stilte spreekt Gods majesteit. De stem van Zijn heerlijkheid van Zijn almacht. Al is er geen sterrengeflonker, toch vertellen de hemelen Gods eer en verkondigt het uitspannel Zijn heerlijkheid. Die rust die hier alles beheerst, predikt de majesteit van Hem, die het al regeert in volmaakte harmonie met Zijn plan van eeuwigheid. We vinden de vrede afgebeeld in de natuur. De lucht wordt hier niet verscheurd door verschrikkelijke klappen. De Heere is zo graag in de rust van de schone herfstavond! Hierin vertolkt Hij Zichzelf als de Vrede. Als de Rust zelf. En het lied van de rust hoor je in de stilte. Daarin horen we de klank van hoop in en daarin beluister je het lied van rust en vrede in de uiteindelijke bestemming van Gods aardrijk.

Die vredige rust zal de hele wereld omarmen. Het zal een onverstoorbare rust zijn, omdat de Rust zelf aanwezig is. En het zal een eeuwige Vrede zijn, omdat de Vrede Zelf erin woont. De hele schepping ziet daarnaar uit! Ziet naar Hem uit, de Heere Jezus. Hij die met hen, die Hij heeft verlost, ook de schepping heeft vrijgekocht van de zonde.

Ja, de hemelen vertellen de eer van God!. Deze verkondigen het werk van Zijn handen. Het is een kostelijke profetie die uitgaat van de fluisterzangen in de herfst. Een zalige profetie voor hen, die uitzien naar de rust, die overblijft voor de kinderen van God. Zij zullen het beeld van de avondrust eenmaal heerlijk in vervulling zien gaan. Rust en vrede, hand in hand zullen zij de wereld veroveren. Geweldig om voor altijd daar te mogen wonen! Wat een genade voor hen die nu al, die rust en vrede, te midden van wereldse moeite, in het hart mogen ervaren.

*Nog is die dag verborgen;
wacht hem gelovig af,
terwijl de grote morgen,
reeds schemert boven het graf.*

Arnhem, 11 oktober 2013

Eenheid

Wat is het toch een geweldige gedachte, dat we mogen weten, dat alle ware kinderen van God één zijn. Dwars door alle kerkmuren en groepsverbanden heen kunnen ware gelovigen elkaar herkennen als behorend bij die ene Kerk met een grote K, de gemeente van Christus, die Hij met Zijn bloed gekocht heeft.

Kinderen van één Vader zijn we allemaal, zegt een versje. Maar met zo'n uitspraak moeten we tegelijk weer voorzichtig mee zijn. Dat: 'God de Vader van alle mensen is'. Want dat is maar betrekkelijk. Dat geldt slechts vanuit het standpunt wanneer we God als Schepper zien, uit wiens hand alles is voortgekomen. Zoals een kunstschilder zijn schilderijen zijn (geestes-) kinderen noemt (vgl. Luc. 3:38).

Want goed bezien zijn we allemaal *weggelopen* kinderen. Zoals de verloren zoon in Lukas 15. Maar bij hem kwam het moment, dat hij tot inkeer en berouw kwam, en omkeert: "en hij stond op, en ging...". Dat is de bekering waarover God meer dan honderd keer in de Bijbel spreekt. Zoals de verloren zoon tot berouw en inkeer komen, dat is onze verantwoordelijkheid. Tot die beslissing *moet* ieder persoonlijk komen.

Dat bekering het tegelijk een werk van God is, is ook waar. Dat is Gods kant. Dat is de wedergeboorte. Zo wordt door de Geest van God een kind van God geboren. En in de armen van de Vader gevallen, mogen we weten: Ik ben Zijn kind en God is mijn Vader.

"Noem Hem uw Vader, de kroon van Zijn heerlijke namen!" zegt een lied, het is een rijke genade en een blijde zekerheid, dat we van die blijdschap - een kind van God te zijn - mogen zingen. Die zekerheid kenden de gelovigen uit het Oude Testament niet. Maar de Heilige Geest die nu uitgestort is, wil ons overtuigen dat het werk van Christus eens voor altijd voldoende was. En die leert ons God 'VADER' te noemen.

Bent u door genade ook zo'n kind? Vaak struikelend maar toch een kind van God? Dan behoren we bij dezelfde Kerk en kunnen dan samen dit blij gezang aanheffen:

*O, Heiland God uw liefde is groot
U had geen lust in onze dood
Maar in ons heil en leven.
U hebt reeds in de eeuwigheid
besloten om uw heerlijkheid
en 't zoonschap ons te geven.*

*In Christus zijn we U aangenaam
Wij mogen als uw kind'ren saam
U Abba Vader noemen.
O, Vader zo dichtbij gebracht
bewonderen wij uw liefde macht
U willen we eeuwig roemen.*

Arnhem, 20 september 2013

Veilig in Jezus handen

Wie van ons kent niet dit mooie lied: Veilig in Jezus armen? In Zijn leven op aarde heeft de Heere Jezus ook Zijn handen gebruikt tot eer van God en tot zegen van de mensen. Zijn handen gebruikte Hij in gehoorzaamheid aan Zijn ouders. Man geworden heeft Hij het vak van Zijn vader gekozen. Met grote trouwe liefde zal Jezus Zijn handwerk hebben uitgeoefend. Maar de goddelijke kracht en zegen werd gezien in Zijn rondwandeling op aarde.

De evangelist Marcus vertelt ons van de wonderen die Hij met Zijn handen verrichtte. Genezende kracht ging uit van Jezus handen bij de schoonmoeder van Petrus. In hetzelfde hoofdstuk raakte Hij een melaatse aan met Zijn reinigende handen! Levenwekkende kracht was er in Zijn handen toen Hij het dochtertje van Jäirus bij de hand nam. Reddende kracht was er in Zijn hand om een jongen die gegrepen was door een onreine geest te redden. Ontelbare malen heeft de Heiland Zijn handen gebruikt tot zegen van enkelen, van velen, van groten en kleinen. Hij brak met Zijn handen het brood en spijzigde er duizenden mee.

Hij zegende er kinderen mee. Aan de paasmaaltijd knielt Hij, de Meester, neer en wast de voeten van Zijn discipelen. Hij breekt het brood en geeft het hun, met Jezus eigen hand gebroken. In de hof van Getsemane als men Hem grijpen wil en Petrus het oor van een dienaar afslaat, heelt Jezus handen de gewonde.

Waarmee zijn nu al de weldaden door Jezus handen verricht beloond? Zij slaan de handen aan Hem en binden Hem als een misdadiger. Op de heuvel Golgotha hebben Romeinse soldaten die gezegende handen vastgenageld aan een hout. Zijn liefde deed Hem geduldig lijden, totdat het werk was volbracht en Hij met grote stem riep: "*Vader, in Uw handen beveel Ik Mijn geest!*" Heerlijke gedachte voor ons, dat Hij, die zoveel voor ons leed, die voor ons stierf aan het vloekhout, dat door mensenhanden werd opgericht, aan Gods handen Zich gewillig en volkomen overgaf! Nu heeft Hij zijn plaats aan Gods rechterhand ingenomen. Hij is Dezelfde. Zijn handen blijven de liefdevolle Heilands-handen. Nu met de tekenen van Zijn lijden, doorboorde handen.

Machtige, liefdevolle, trouwe en zegenende handen van de Heere Jezus. En nu zegt Hij, de Goede Herder in Johannes 10: "Ik geef Mijn schapen het eeuwige leven, en zij zullen niet verloren gaan in eeuwigheid, en niemand zal ze uit Mijn hand rukken". Hoe veilig zijn wij in zo'n hand!

*Gij trouwe Heer, Gij zijt mijn Goede Herder.
Uw sterke hand geleidt mij altijd verder.
Op 't donker pad in 't vreemde land.*

Arnhem, 3 september 2013

Gebed verandert alles

De Bijbel en het gebed, we kunnen er niet buiten!. Door het Woord spreekt de Heere God tot ons en zegt ons wat we te doen hebben. *"Waarmee houdt een jongeman zijn pad zuiver? Als hij dat bewaart overeenkomstig Uw woord"* (Ps. 119:9). Meteen erachter lezen we in vers 10; *"Ik zoek U met heel mijn hart"*. Het Woord en het gebed!

Aan het slot van Lukas 10 en aan het begin van Lucas 11 vinden we ook Woord en gebed samen,. Maria had het goede deel gekozen, de besliste keus had zij gedaan om te luisteren naar de Woorden van de Heere Jezus! En één van de discipelen begeert te leren bidden. Aan allebei geeft de Heere Jezus een kostelijk antwoord. Tegen Maria zegt Hij, dat slechts één ding nodig is , naar Hem te luisteren. Wie dit doet, krijgt een bezit dat nooit zal worden weggenomen, dat vergaat nimmermeer. Tegen de discipel die verlangd te leren bidden zegt de Heere Jezus, dat hij eerst moet denken aan de belangen van de Vader en van het koninkrijk van Christus! En dan pas vertellen van wat je dagelijks nodig hebt lichamenlijk en geestelijk. Je moet er van overtuigd zijn, dat er een vijand is, die alles wil verderven. Bidden in het geloof, dat God het gebed beantwoordt. Je mag ervan overtuigd zijn dat het gebed alles verandert.

"Bid en u zal gegeven worden, zoekt, en u zult vinden, klopt, en er zal opengedaan worden. Want ieder die bidt, die ontvangt, wie zoekt, die vindt, en wie klopt, voor hem zal er opengedaan worden" (Luc. 11).

Gebed verandert alles! Wat is het gebed toch een kostelijke gift, een kostbaar geschenk van onze God in deze wereld vol zorgen. Als zwakke, afhankelijke kinderen mogen we telkens tot de Vader gaan en al wat ons hart begeert Hem vertellen. Het gebed verandert alles in het geestelijk werk, zowel persoonlijk als gemeenschappelijk. Als we niet bidden gaat er geen kracht van uit. Het gebed verandert in het gezin. Hoe zal een moeder die niet bidt haar kleine kinderen tot de Heere Jezus kunnen leiden? Hoe zal een vader die niet op de knieën wordt gevonden zijn werk kunnen doen?

Het gebed verandert alles in ons persoonlijk leven. Eerst het gebed dat spreekt van belijdenis, bidden in verootmoediging. Ook het gebed dat kinderlijk alles overgeeft en in Gods handen laat. Bidden in geloof, in verlangen naar de Heere Zelf, wetende dat Hij een Beloner is van hen die Hem zoeken. Bidden het leert ons afhankelijkheid. En als dan verwacht en toch onverwacht het antwoord komt, is er enkel jubel en dank!

"God heb ik lief, want de Heere hoort mijn stem, mijn smekingen. Daarom zal ik Hem al mijn dagen aanroepen" (Ps. 116). Ja, ieder verhoord gebed doet onze liefde toenemen, ons geloof versterken. Ieder antwoord van Boven geeft ons weer nieuwe moed!

Arnhem, 14 augustus 2013

De 'dokter' in huis

Het is goed om enkele 'dokters' in huis te hebben. Want door deze 'dokters' in huis kunt u soms de geliefde geneesheer buiten de deur houden. Natuurlijk zijn er veel meer van die 'dokters'. Maar ik wil er drie noemen: dr. Matig, dr. Rustig en dr. Vrolijk.

Dr. Matig is wel de bekendste denk ik. Deze dokter geeft geld toe. Want je kunt toch niet meer eten en drinken, als je al genoeg gegeten en gedronken hebt? Dr. Matig wil dat je ophoudt met eten wanneer je verzadigd bent, en dat je niet meer drinkt dan dat je dorst hebt. Niet eten en drinken, om het eten en om het drinken. Dat als je op een feest bent, je feestvreugde niet afhankelijk is van de maaltijd, want dan zit die vreugde in je buik.

In 2 Samuël 6:12-19 lezen we van de vreugde van David en het volk Israël. Alle mannen en vrouwen kregen na het feest mee naar huis: *“een broodkoek, en een schoon stuk vlees, en een fles wijn”* (SV). Het feest zelf was kennelijk gehouden zonder maaltijd. Heus dr. Matig is best wel aan te bevelen, dat weet iedereen best wel.

Dr. Vrolijk geeft ook goede adviezen. Van de laatste is dit een recept: " Een vrolijk hart is een gedurige maaltijd" (Spr. 15:15). Het is zo mooi, dat je in de Bijbel het woord vrolijk en vrolijkheid zoveel tegenkomt. Als er blijdschap is naar het Woord van God, zal het zich uiten in het zingen van een lied, een psalm, een gezang. En één ding is zeker; voor het zingen van een gewijd lied gaat de duivel op de loop.

En dr. Rustig? Laten we die ook maar veel raadplegen. In onze dagen lijden velen aan opwinding. Ze hebben het zo druk en ze kunnen niet alles af krijgen. Ze moeten dit nog en dat nog. Maar je kunt ook overspannen zijn, niet omdat je teveel, maar te weinig te doen hebt.

De 'dokters' in huis. Maar desondanks kan ziekte komen, dan kunnen we dankbaar zijn voor een fijne huisarts. Het is zo waar wat de Heere zegt: *“Ik ben de Heere uw Heelmeester”* (Ex. 15:26). Maar gezondheid van het lichaam is ons niet beloofd. Zelfs in de eerste christengemeente was de gave van de gezondmaking niet *altijd* werkzaam. Paulus moest Trofimus ziek te Efeze achterlaten en hij geeft Timoteüs het advies, een weinig wijn te gebruiken voor zijn zwakke maag. Johannes hoopt dat zijn geliefde Gajus welvarend en gezond mag zijn en Lukas heet in 'Paulus' brief niet de *voormalige* medicijnmeester. Nee, we hebben geen vrijwaring van ziekte. Maar ziekte is wel voor menigeen een zegen geweest. Boven de waarde van gezondheid staat de waarde van gemeenschap met God door de Heere Jezus Christus. En die gemeenschap geeft ware levensvreugde. Dat zeggen allen die het hebben ervaren.

*Ja, het is alles gans begeerlijk,
wat mijn ziele bij U vindt.
Trouwe Jezus, wat is het heerlijk,
U te kennen als mijn Vrind.
Met mijn noden, zonder schromen,
met mijn zorgen, moeite en strijd,
kinderlijk tot U te komen,
dat geeft vrede en zaligheid.*

Arnhem, 1 juli 2013

Voor mijn liefde

“Voor mijn liefde klagen zij Mij aan”, lezen we in Psalm 109 vers 4. De mededelingen in de Evangeliën over het leven en sterven van onze geliefde Heere en Heiland bevatten maar weinig aanwijzingen over Zijn gevoelens in de verschillende omstandigheden waarin Hij heeft geleefd. Maar in veel Psalmen die profetisch naar Christus wijzen, onthult de Heilige Geest ons iets van de gevoelens van onze Heiland. Verdriet en tranen behoorden tot Zijn dagelijkse leven. Overal waar Hij ging, kwam Hij de gevolgen van de zonde tegen. Er was geen enkel mens die er niet aan onderworpen was. Wat een pijn en smart voor Hem als Schepper die de mens eens naar Zijn beeld en gelijkenis had geschapen.

Verschrikkelijke gebeurtenissen in de wereld grijpen ook ons aan. We vragen ons af: waar gaat dit heen? Wij mensen, zijn toch op aarde gesteld om elkaar te helpen? Maar er is maar één ding wat wij ten diepste moeten uitroepen: “Wij hebben gezondigd”. En dan ook met berouw tot de Heere gaan. Gods liefdevolle stem roept ons daartoe op. Alleen Hij geeft echt vrede en rust. De Heere Jezus zal spoedig komen. Allen die Hem verwachten zien verlangend naar Hem uit!

Toen Hij op aarde was, bedroefde het de Heiland dat de mensen Hem niet wilden. Hij was uit de hemel gekomen om hen de liefde van God te openbaren en te brengen. Hij ging rond, goedgevoelend en allen genezend die door de duivel waren overweldigd. Maar hoe bedroefd was zijn hart als Hij dacht aan Zijn verwerping.

In het Nieuwe Testament worden maar drie gebeurtenissen vermeld waarbij de Heere Jezus heeft gehuild: bij het graf van Lazarus, over de stad Jeruzalem en in de hof Getsemane. Maar volgens de Psalmen hebben tranen tot Zijn dagelijks leven behoord. Ongetwijfeld heeft Hij vaak in het verborgene voor God geweend als Hij aan het oordeel dacht wat Zijn volk en alle mensen zou treffen die niet in Hem zouden geloven...

Laten we altijd maar veel met de Heere Jezus bezig zijn, met Zijn lijden, Zijn liefde voor ons. Wij zullen Hem meer liefhebben, Hem meer aanbidden. Verlangend zien we naar Hem uit! Naar onze Heiland onze Zaligmaker.

*'k Zou de wereld gaarne ontvluchten
en al 's werelds ijdelheid;
huiswaarts, huiswaarts gaan mijn zuchten,
naar des hemels heerlijkheid.*

*Kom, Heere Jezus, hoor mijn smeken;
'k zie verlangend naar U uit
wil het wolken floers verbreken,
voer ter bruiloft Uwe bruid.*

Arnhem, 28 mei 2013

Hemelvaart en Pinksteren

Er moest Hemelvaart komen in het leven van de Heere Jezus! Van de Vader was Hij op aarde gekomen om het werk van de liefde te volbrengen. En Hij had dit gedaan. Hij had het werk voleindigd. Hij had de Vader verheerlijkt op de aarde. Hij kon nu zeggen: “*Ik vaar op*” (Joh. 20:17).

Zijn kruis bracht verzoening voor elke zondaar die in Hem gelooft en door Zijn opstanding is het eeuwige leven ons deel geworden. Hemelvaart maakt hemelburgers! De rijkdom hiervan in te zien is een bron van blijdschap. Met zegenende handen is Christus ten hemel gevaren, en zo geeft Hij ons hemelse zegeningen waarmee God ons gezegend heeft (Ef. 1:3). De ware gelovige van deze tijd heeft in de wereld slechts verdrukking te wachten. Maar Christus is ons deel en onze erfenis, en alles wat Hij ontvangt is ook ons deel. Hij heeft Zijn plaats in de hemel ingenomen, daar liggen onze zegeningen en onze plaats is ook nu al daar in de hemelse sfeer (Ef. 1:3, 2:6).

Door Pinksteren het feest van de uitstorting van de Heilige Geest, heeft elk kind van God de Heilige Geest inwonend in zich. De Heere Jezus, op aarde was Hij de grote Vreemdeling; nu, ten hemel gevaren trekt Hij onze harten naar boven (Kol. 3:1-4). We zijn pelgrims, net als de aardsvaders die een hemels vaderland zochten, en ook woestijnreizigers naar het beloofde land (1 Kor. 10:1-13).

Zo zijn de apostelen na Hemelvaart en Pinksteren op weg gegaan de wereld in, als burgers van een rijk in de hemelen. Ze hadden wel een boodschap voor de wereld die vele mensen jaloers maakten, zodat zij zich bekeerden en Christus hun hart en leven gaven. Het zien van sociale nood is belangrijk. De eerste grote nood in de wereld, waar alle ellende uit voorkomt, dat is de zondenood. Door haar hemelse roeping uit het oog te verliezen heeft het christendom haar ware karakter verloren; het heeft een aards en wereldvormig karakter gekregen. Geen vreugde, geen blijdschap en dankbaarheid meer. Ook één van de gevolgen is, dat jongeren zich teleurgesteld afwenden.

Het is zo verdrietig, dat zij steeds meer vervallen aan alcohol en drugs. ook aan geestvervoerende muziek en oosterse denkwijzen. Alleen de rijkdom van een hemelse Christus is het die ons hart en leven werkelijk kan vullen. Laten we als ouders het goede voorbeeld geven, om ook in moeilijke omstandigheden, onze weg met blijdschap te gaan.

Arnhem, 13 mei 2013

Een zonnig leven

Bestaat dat? Wat kunnen we soms al blij zijn met één zonnige dag! En dan bedoel ik niet alleen de dag dat de zon schijnt, maar dat we echt een feestelijke dag hebben. Of een zonnige vakantie. Ja! En als dat voorbij is komt het oude leven weer terug. Maar een zonnig *leven* zou dat bestaan?

Er was eens een reiziger in het Midden-Oosten; de zon brandde op zijn hoofd; toen was er plotseling een licht boven de glans van de zon en uit de hemel. Bij dat licht verbleekte het zonlicht. Maar dat niet alleen! De reiziger begreep, dat al het aardse zonlicht, het geluk dat de wereld geven kan, in de schaduw kwam te staan door dit hemels licht!

En die reiziger vertelt dat later aan mensen die juist alles bezitten van het zogenaamde aardse geluk; geld volop, macht, en een leven in alle genietingen van de zonde. En op het moment dat hij het vertelt is hij in hun ogen iemand om meelijden mee te krijgen. Hij is even uit de oude oosterse gevangenis gehaald om zijn rechters, enkele vorsten en hun vrouwen, zijn verhaal te vertellen, want ze weten eigenlijk al dat hij onschuldig is.

Maar nu blijkt dat hij meelijden heeft met hen. Hij voelt zich schatrijk maar zij leven in een donkere schaduw. Hij in de zon ven van een hemelse geluk dat niet afhankelijk is van de omstandigheden. Hij zegt: 'Ik wenste wel van God, dat... allen die mij heden horen, worden zoals ik ben, afgezien van deze boeien' (Hand. 26), en zijn ketenen rammelen. Nu zijn die rijke lui jaloers op hem.

"*Bijna beweeg je mij een Christen te worden*", zegt Koning Agrippa, maar hij geeft toch zijn oude leven niet op. En dat is wat zovelen anderen ook doen. Ze zijn vaak bewogen door Gods Woord. Ze proeven meermalen iets van het grote geluk waar ze naar hunkeren.

Maar hun leven *zonder* God, of hun vrome leven opgeven, om het leven van Christus te aanvaarden... dat doen ze *bijna*, maar net niet helemaal. En dat had Paulus juist wel gedaan. Hij was een heel vroom mens. Maar toen hij Christus zag en dat hemels blijde licht, had hij maar enkele woorden: "*Wie zijt Gij Heere?*" En Saulus? Hij gaf zich volkomen aan de Heere over. En de Heere vraagt dit ook van ons. Het kan ook ons een leven van miskennis opleveren. Maar al die 'boeien' nemen dat grote geluk, dat hemelse licht niet weg. Het uitzicht hebben op de Heere Jezus Christus, de genietingen van Wie Hij is gaan al de aardse rijkdommen, al het aardse geluk, ver te boven!

Arnhem, 29 april 2013

De rijke dwaas

Zó kennen wij deze gelijkenis! Velen waren gekomen om naar de woorden van de Heere te luisteren. Één van Zijn luisteraars had een vraag in gedachten: “Meester,” roept hij uit, “zeg tot mijn broer, dat hij de erfenis met mij deelt”. Maar de Meester zei tot hem: “Mens, wie heeft Mij tot een rechter of verdeler van een erfenis over u aangesteld?” Nee, er volgt geen uitspraak in deze zaak. De Heere waarschuwt tegen gierigheid. Daarop geeft de Heere een sprekende gelijkenis, die ook voor deze tijd nog geldt!

Een rijk man was gezegend met nog grotere rijkdommen! Maar deze man dacht alleen aan zichzelf en aan zijn grote rijkdommen. We lezen dit in Lukas twaalf. “Wat zal ik doen zegt hij tot zichzelf”. In deze enkele verzen lezen zesmaal het woord: ‘ik’. Hij wilde alles alleen voor zichzelf. Het kwam niet bij hem op anderen ook maar iets van zijn overvloed te geven. Hij zei bij zichzelf: “Ziel gij hebt vele goederen, voor vele jaren; neem rust, eet, drink wees vrolijk”.

Zó denkt, zo overlegt, zó spreekt de mens naar de wereld. Hij denkt niet aan God als de Gever van alle goede gaven. Hij bekommert zich niet om zijn medemens, hoewel hij overvloed heeft. Hij denkt slechts aan zichzelf. De rijke man rekende ook niet met God. Het kwam helemaal niet in hem op, dat hij ook een ziel te verliezen had. Naar de wereld gesproken was deze man wijs. Hij had met overlegd gehandeld, hij had goed gezorgd. Hij kon onbezorgd de toekomst tegemoet zien. Maar... de rijke man had niet gerekend met God die hem al die rijkdom had gegeven.

In eigen oog was hij verstandig, maar God noemt hem dwaas. “Dwaas in deze nacht zal men uw ziel van u opeisen, en wat u gereedgemaakt hebt, voor wie zal het zijn?” Wat baten u al de goederen van de wereld, alle schatten op aarde, als je niet rijk bent in God? Wat een oproep! Daarom zegt de Heere, verzamel geen schatten op aarde, want alles moet je achterlaten. De Heere zegt, dat we ons niet bezorgd hoeven te maken. Uw Vader weet wat we nodig hebben. Wat de wereld niet weet, weten wij, door genade, wel! Hij kent en zorgt voor al de Zijnen.

*Heer, hoe rijk zijn wij in U
Alle schatten van dit leven
Kunnen niet de blijdschap geven
Die wij reeds genieten nu!
Heer' hoe rijk zijn wij in U!*

Arnhem, 17-04-2013

Bij de graven

Men heeft de aarde wel eens één groot begraafplaats genoemd. En dat is zo. Onze levensweg voert ons van het ene graf naar het andere totdat deze eindigt in ons eigen graf. En de zee, de wrede zee, is misschien wel het grootste graf op aarde. De aarde, die de Heere God op wonderlijke wijze en volmaakt geschapen heeft. Vol met leven, planten, dieren en met mensen waarvan de Heere God Zelf zag, dat het zeer goed was.

Is dan de dood het einde van alles? Heeft dan de dood het laatste woord? God zij dank, is dat niet zo! Op Golgotha is Jezus Christus, Gods Zoon, voor ons tot zonde gemaakt. Hij was door de handen van onrechtvaardigen aan het kruis genageld, maar door Zijn lijden en sterven is Hij het zoenoffer geworden voor het verloren mensengeslacht. Wij mensen riepen: "*Weg met Hem*". Maar Hij gaf Zich vrijwillig over. Hij ging in de dood. Toen Hij gestorven was verzocht Jozef van Arimathea om het dierbare lichaam en legde het in zijn nieuwe rotsgraf die hij in zijn tuin had laten uithouwen. Toen werd wonderbaar vervuld wat in Jesaja 53:9 voorzegt was: "*Men heeft Zijn graf bij de goddelozen gesteld, en Hij is bij de rijken in Zijn dood geweest*".

Inderdaad, men had de Heere willen begraven, waar moordenaars en rovers hun rustplaats vonden. Maar God had bepaald, dat Hij in het nieuwe graf van de rijke raadsheer zou rusten. Hij, de Heere Jezus, had Gods wil volbracht en nu was Hij weer geheel in Gods liefdevolle handen. Nee, Nu was er geen macht die de Grote Davidszoon gevangen hield.

Op de eerste dag van de week kwamen Maria Magdalena en de andere Maria bij Zijn Graf. Een engel van God was gekomen en had de steen weggenomen! Hij is opgestaan!! De Heere Jezus leeft! De tarwekorrel viel in de aarde en stierf. Maar het groeide op! Dood en graf konden Hem niet houden, Hij die het leven is, ja de Vorst van het leven. Hij heeft voor *altijd* de dood teniet gedaan, alsof ze er nooit geweest is. Hij heeft het leven en onverderfelijkheid aan het licht gebracht. Al de Zijnen mogen nu van die verlossing zingen!

Waar zijn nu, dood, uw macht en scherpe pijlen?

Uw zeis ligt nu verbroken voor altoos.

*Gods eigen Zoon, uit dood en graf verzezen,
maakt dood en graf voor eeuwig machteloos.*

*Voor deze prijs hebt Gij uw bruid verkregen;
Gij gaaft voor haar u Zelf, Heer, in de dood;
voor haar waart Gij in zieleangst en lijden.
Wat is uw liefde Heer, ondenkbaar groot.*

Uitgebreide handen

In Jesaja 65:2 staat geschreven: “*De hele dag heb Ik mijn handen uitgebreid naar een opstandig volk, dat de weg gaat die niet goed is, naar hun eigen gedachten*”. God wilde, dat het volk, dat Hem zo lief was, ook tot Hem zou komen om van Zijn tegenwoordigheid, van Zijn gemeenschap te genieten. Maar zij ontliepen die handen die zo liefderijk waren uitgebreid van de morgen tot de avond om hun wel te doen.

Deze God van Israël is nog Dezelfde! Hij breidt Zijn armen uit om de mensen gelukkig te maken Die zich aan Zijn armen hebben toevertrouwd ondervinden hoe heerlijk het is, aan het hart van God te rusten als aan het hart van een Vader.

Hoe lieflijk is de lente! Alles herademt, herleeft! Is het niet een bewijs van Gods uitgebreide handen dat de lente weer gekomen is? De winter was wel niet zo streng, maar wel lang en donker Nu openbaart zich het nieuwe leven zich weer aan planten, dieren en mensen! O, je moet wel blind zijn om niet op te merken, dat de God van de hemel en de aarde, de Schepper aller dingen, Zijn armen zegenend uitbreidt. We zien de bewijzen van Zijn goedertierenheid!

Het groeiende en bloeiende leven op aarde, de stralende voorjaarszon het gefluit van de vogels, het zingen van de mensen, het fladderen van de vlinders! Alles in de levenwekkende stralen van de koningin van de dag. Het zijn allemaal tekenen van het nieuwe leven, dat God Zijn handen heeft uitgebreid. Ja, tot zondaren, aan een ieder die met schuldbelijdenis de toevlucht tot Hem neemt. Op Zijn Zoon ziet en in Hem gelooft!

Bent U gelukkig? Neen, niet alleen in het voorjaar, maar innerlijk gelukkig omdat u uw weg met blijdschap mag gaan. Om ons heen zien we zo weinig blijdschap en innerlijke, volkomen vrede . Christenen worden op steeds meer plaatsen op aarde vervolgd. Ze lijden om de Naam van de Heere Jezus. In ons land gaat het ‘vriendelijker’ toe. God, Christus en hen die Die Naam belijden, ze moeten maar weg. Het zijn allemaal wel tekenen van de tijd. Christus komt is daar! Hij zal met recht en gerechtigheid heersen op deze aarde. Laten we ons vertroosten met dit heerlijke lied!

*O, Gij ziet het kwijnen
van gans het creatuur
Heer, naar Uw verschijnen
zucht het uur bij uur
Och verhaast die tijden
waarin U als Heer
alles zult belijden
tot des Vaders eer!*

Arnhem, 7-03-2013

Jabes

Het Woord van God vertelt ons niet veel over de persoon Jabes. Maar zijn geschiedenis is belangrijk en heerlijk! Als een fonkelend edelgesteente schittert zij temidden van een lange rij namen uit het geslachtsregister van David, de Koning, ook van de Heer Jezus. Jabes betekent: *"kind van smart"*. Zijn Moeder gaf hem deze naam. Jabes is op deze manier een beeld van de natuurlijke mens, in ongerechtigheid geboren. Jabes was niet alleen door geboorte een kind van smart, hij heeft ook tijdens zijn leven, zorgen, moeite en lijden ondervonden. Zo is het ook met ons. We zijn niet alleen in zonde geboren, maar ook de *in* ons wonende zonde is de bron van talloze afwijkingen en zonden. Hoe juist lezen we het in Jesaja 64:6: *"Wij allen zijn als een onreine, al onze rechtvaardige daden zijn als een bezoedeld kledingstuk en wij allen vallen af als een blad en onze misdaden voeren ons weg als de wind"*.

Jabes behoorde niet tot de dwazen die zeggen: *"er is geen God"*. Hij kende Hem, die de hemel en de aarde en alles wat daarin is heeft gemaakt. Deze eenvoudige man Jabes, was veel verstandiger dan veel knappe mannen van onze tijd, die alles wat met de Heere God te maken heeft willen wegdoen.

Jabes, wist dat diep afhankelijk van de Almachtige God. Hij kende en vertrouwde op Gods barmhartigheid! Hij riep Hem aan: *"Als U mij rijk zegent mij voorspoed schenkt, Uw hand met mij is en U het kwaad van mij wegdoet, zodat het mij geen droefheid brengt en God liet komen wat hij gevraagd had"* (1 Kron. 4:10). Jabes, bad! Hij bad, dat Gods hand met hem zou zijn en het kwade zo zou doen zijn, dat het hem geen overmatige droefheid zou brengen.

Hoe mooi is het dan om te lezen: *"En God liet komen wat hij gevraagd had!"* Het is een vreugde voor de Heere God een ziel die op Hem vertrouwt te antwoorden op zijn roepen. Het mooie, in het gebed van Jabes is, dat hij niet vraagt het kwade weg te nemen, maar het zo te maken dat het hem niet met droefheid vervuld. Wat een les voor ons allen! De Heere God doet ons vaak beproevingen toekomen, maar Hij wil dat ze ons tot zegen zijn, ja dat ze ons verblijden. Niet de droefheid zelf maar omdat ze heerlijke vruchten afwerpen.

Is de geschiedenis van Jabes hiermee geëindigd? Nee, de geschiedschrijver vertelt ons méér! Jabes was heerlijke dan zijn broeders! Hij was van groter aanzien omdat hij vol vertrouwen tot God bad!

Arnhem, 21-02-2013

De wind was hun tegen

“En meteen dwong Hij Zijn discipelen in het schip te gaan en vooruit te varen naar de overkant, naar Betsaida, terwijl Hijzelf de menigte weg zou sturen” (Marc. 6:45).

De discipelen hadden prachtige uren doorgebracht met de Heere Jezus. Ze mochten helpen bij het uitdelen van het brood en de vis aan al die duizenden mensen. Van dichtbij hadden zij een heerlijk wonder meegemaakt. Allen hadden genoeg te eten gehad.

Waarom kon die dag van zegen en blijdschap niet steeds voortduren? Waarom stuurde de Heere Jezus hen 's nachts naar zee? We kunnen ons heel goed voorstellen dat ze van harte gingen. Nee, Hij moest hun dwingen.

Korte tijd later waren ze midden in een storm verzeild. “De wind was hun tegen”. Wat hadden ze een moeite met roeien! Het was een zware strijd voor deze ervaren vissers! O, wat zullen ze naar de morgen verlangd hebben. In een zware storm op zee in een donkere nacht Ze waren, zo menselijk, zo bang. Pas toen de hemel iets lichter begon te worden, kwam de Heere Jezus en *met* Hem de hulp. Maar eerst waren de discipelen nog hevig verschrokken; er liep iemand op de golven op de zee, en zij schreeuwden luid.

Vergaat het ons ook niet vaak zo? We kunnen het soms maar moeilijk begrijpen, dat een fijne tijd zo plotseling moet eindigen. Ineens sta je dan midden in de stormen van het leven. De wind dreigt ons omver te blazen. Maar laten we nooit vergeten, dat de Heere wist wat goed was voor Zijn discipelen. Ook met ons heeft Hij alleen maar het beste voor. Zoals Hij vanaf de berg zag hoe moeilijk de discipelen het hadden, zo ziet Hij ons ook. Hij zal komen! Al Gods kinderen, waar ze ook zijn, in Noord-Korea, op vele plaatsen in het Midden-Oosten, Hij ziet hen en Hij zal komen! Zij en wij allen mogen naar Hem uitzien met een sterk verlangen. Hoor je Zijn stem nog niet? “Heb goede moed, Ik ben het; wees niet bevreesd”.

Wat geeft dat een rust als we weten, dat Hij in de buurt is!

*Ruwe stormen mogen woeden
Alles om mij heen zij nacht
God, mijn God zal mij behoeden
God houdt voor mijn heil de wacht.
Moet ik lang Zijn hulp verbeiden?
Zijne liefde blijft mij leiden!
Door een nacht hoe zwart hoe dicht
Voert Hij mij naar 't eeuwig licht.*

Arnhem, 04-02-2013

Onsterfelijkheid

Over onsterfelijkheid lezen we in 1 Timoteüs 6 vers 16: “Hij, Die alleen onsterfelijkheid heeft, die een ontoegankelijk licht bewoont, die geen mens gezien heeft of zien kan”.

Joeri Gagarin zei dat hij God niet had gezien in de ruimte bij zijn terugkeer uit het heelal. Zouden we zo'n direct moeten geloven? Wat zou dat voor een God zijn, die zich door een mens in een ruimtevaartuig liet opsporen! Op zo'n uitspraak kan maar één antwoord volgen: ‘Wie God op de verkeerde plaats zoekt, hoeft zich niet te verbazen dat Hij Hem niet vindt’.

Het is onbegrijpelijk, dat verstandige mensen zo'n argument aanvoeren, het is de dwaasheid gekroond. Iemand wil de koningin zien en hij gaat daarvoor naar Katwijk. Hij ziet haar daar niet en hij zegt: ‘de koningin bestaat niet’! Het zou te gek voor woorden zijn. De Heere God woont - zoals in de tekst staat - in een ontoegankelijk licht. Daar kan geen sterveling komen. Wie Hem niet in het heelal heeft gevonden en zegt dat Hij daarom niet bestaat is toch wel heel dwaas.

Natuurlijk kan God gevonden worden! Maar... alleen dáár waar Hij Zich laat vinden, dat is in Zijn woord de Bijbel. Daarin heeft Hij Zich aan de mensen geopenbaard en de Weg waarop je tot Hem kunt komen, de Heere Jezus Christus. Hij is de enige Weg tot God en niemand komt tot de Vader dan door Hem. Als je God werkelijk wilt leren kennen, zal Hij Zich aan je bekendmaken! Gods Woord zegt: Indien je Hem zoekt, hij zal door u gevonden worden! (1 Kron. 28:9).

Ook vandaag, overdag of 's nacht. De dag is Uw, ook is de nacht van U, lezen we in Psalm 74. Veel harten zijn in nachtelijke uren vol zuchten en zorgen. Dan is het fijn eraan te denken dat ook zo'n donkere nacht aan onze God toebehoort en dat Hij een lichtpunt wil zijn. Hij is altijd bereid te luisteren naar het roepen van de zijnen. Onze grote Geneesheer en Helper heeft altijd ‘spreekuur’. En op Zijn tijd zal Hij ook helpen! De grootste donkerheid verandert Hij in licht; angstig klagen in een lofzang.

*Is 't nacht om u heen
Hij richt uwe schreeen
en zendt u Zijn licht op uw wegen
Geen wens blijft ons meer
dan daar bij de Heer
te leven bij stromen van zegen.*

Arnhem, 11-01-2013

Kijk omhoog! Heft Uw hoofd op !

Woorden van de Heere Jezus als hij spreekt over de eindtijd. We hoeven echt niet somber te zijn of somber te doen! Als we denken aan die tijd waarin het wel heel duidelijk is, dat wij daarin leven. We staan voor een nieuw jaar! Elke dag brengt ons dichterbij de komst van de Heere Jezus. Als we denken aan die vreugdevolle tijd waarin Hij zal regeren! De Koning der Koningen en de Heere der Heeren!

Dat is ook genade, als de Vredevorst regeert, als er geen wapens meer worden gemaakt en de mensen worden niet meer opgeschrikt door bommen en granaten. Er is vrede, een vrede onder de Vredevorst! Geen pijn meer, geen leed en verdriet en niemand zal meer zeggen: "ik ben ziek". De Zijnen zullen de Koning zien in Zijn schoonheid. O, De Bijbel staat vol van al die heerlijke dingen die dan op de aarde zullen zijn! De Heere spreekt er zelf van in Lucas 21 als Hij spreekt van Zijn Weerkomen naar deze aarde! Kijk omhoog! Heft uw hoofd op! Uw verlossing is nabij!

De goddeloosheid, misschien moeten we wel spreken van godloosheid, neemt zo toe in onze dagen, ook in 'christelijk' Nederland wat allang niet meer christelijk is. Verschrikkelijke dingen die over ons worden toegelaten, het ene nog erger dan het andere. We hoeven ze niet te noemen, dat mag nog nauwelijks meer. De gelovigen, Gods kinderen, weten wat we bedoelen. Als de Heere Jezus tot Zijn discipelen spreekt over de toekomstige gebeurtenissen, over dingen, die het hart van de mensen zal doen bezwijken en vrezzen, zegt Hij: Als nu deze dingen beginnen te geschieden, zo ziet omhoog en heft uw hoofden opwaarts.

Het einde van alle dingen is nabij, wees daarom bezonnen en nuchter in de gebeden. Daarboven is onze blijdschap! Want de blijdschap van de Heere is onze sterkte, dat is onze veilige brug onze zekere vesting. De bekende Bewaarpsalm spreekt over het feit, dat de Heere onze uitgang en onze ingang bewaren zal, nu en tot in eeuwigheid. De Almachtige wil onze Bewaarder zijn. Als we met Hem door het leven gaan is alles goed. Hij zal onze voet niet laten wankelen. Hij is onze schaduw aan onze rechterhand. Aan Hem kunnen we geest, ziel en lichaam veilig toevertrouwen.

*Zie omhoog naar de lichte wolkenboog
of wij 's nachts al tranen wenen
als de morgen is verschenen
zijn zij parels in het licht
van des Heilands aangezicht
Sla het oog naar omhoog.*

Arnhem, 21-12-2012

Oude Sporen 2013

